

Koncert Crnogorskog simfonijskog orkestra u CNP-u

Energično kroz zvučne pejzaže

► Piše: **Vanja Vukčević**

Nakon ubjedljivog izvođenja „Patetične simfonije“ P. I. Čajkovskog, Crnogorski simfonijski orkestar je 13. maja, na Velikoj sceni CNP-a, podgoričkoj publici priredio još jedan sjajan koncert. Orkestar je, predvođen gostujućim dirigentom iz Belgije, maestrom Ronaldom Colmanom, u prvom dijelu koncerta izveo dva Mocartova djela - Uvertiru iz opere „Figarova ženidba“ i Koncert za klavir i orkestar u d-molu br. 20 KV466. U nastavku programa odsvirana je Simfonijska br. 3 u a-molu, tzv. „Škotska“, njemačkog kompozitora Feliksa Mendelsona. Solističku dionicu u Mocartovom Koncertu za klavir tumačila je Rita Kinka, renomirana srpska pijanistkinja i profesorica na Akademiji umjetnosti u Novom Sadu.

Mocartovska poletnost

U uvodnom dijelu koncerta crnogorski simfoničari su, drugi put u ovoj sezoni, izveli publici širom svijeta omiljenu uvertiru iz opere „Figarova ženidba“. Od konspirativne atmosfere prepoznatljivog početnog izlaganja u drhtavom pijanisimu koje uvodi u svijet intriga tadašnjeg buržoaskog društva, preko brzih melodija koje anticipiraju satiričan karakter opere, pa sve do trijumfalne završnice, kompletan orkestar je pokazao kompaktnost, ritmičku preciznost, ali i poseban žar i angažovanost u izvođenju. Pod vođstvom maestra Colmana, glavnog gostujućeg dirigenta Simfonijskog orkestra Češkog radija u Pragu i umjetnika sa bogatim i dragocjenim iskustvom na polju orkestar-

Vidno motivisan i u potpunosti predan muziciranju, predvođen gostujućim dirigentom iz Belgije, maestrom Ronaldom Colmanom, cjelokupni izvođački aparat je odusevljenoj publici u našem nacionalnom teatru priredio izvanredan i nezaboravan koncert

ske i operne muzike, uvertira je odisala mocartovskom poletnošću, neposrednošću i lakoćom u izrazu. U izvedbi je uspostavljen izuzetan zvučni balans i jedinstvo instrumentalnih grupa, a kroz široki spektar dinamičkih gradacija, uz poseban osjećaj za mjeru, crnogorski simfoničari, predvođeni dirigentom Colmanom, sjajno su muzički uobličili ovu poznatu partituru.

Prefinjena muzikalnost

Usljedilo je izvođenje Koncerta za klavir i orkestar u d-molu iz 1785. godine, koji je Mocart premijerno izveo samo dan po završetku komponovanja. Prvi je od ukupno dva njegova klavirska koncerta napisana u molu (drugi je br. 24 u c-molu), ali i prvi u nizu izuzetnih ostvarenja koja su uslijedila u toku 1785. i 1786. godine, a u koje, između ostalih, spadaju „Figarova ženidba“, „Pražska simfonijska“ i posljednja dva kvarteta. Ovo trostavno djelo počinje u mračnom raspoloženju koje uvjerljivo prenosi gudački korpus, a nakon brojnih tenzičnih proboja, drama se razrješava u blistavoj durskoj kodi finala. Temu u Romansi, nazgled jednostavnom ali izuzetno elokventnom i dirljivom središnjem stavu koncerta, Rita Kinka donosi sa lakoćom i posebnom mocartovskom istančanošću u izrazu. Uzimajući u obzir karakter dva spo-

lajšnja stava, drugi bi zasigurno bio istinska oaza mira, da nije srednjeg dijela u kojem Mocart pravi omaž stilu „štur und drang“ i njegovom najvećem predstavniku Karlu Filipu Emanuelu Bahu, koji je publici svakako sugerisan kroz način interpretacije. Solistkinja je tehnički čistom izvedbom i prefinjenom muzikalnošću nadahnuto oblikovala melodijske linije, koje su kroz preciznu artikulaciju uspješno ispratili crnogorski simfoničari. U interpretaciji ovog koncerta kompletan izvođački aparat uspio je da iznese očekivani intenzitet, dramu, ali i liricizam. Maestro Colman uspijevao je da generiše napetost u djelu bez posezanja za betovenskim načinom izražavanja koji nije rijedak u izvođenju ovog koncerta. Izuzetna usaglašenost, koja je postignuta pri nastupima pijanistkinje i drvenih duvača, samo je jedan od mnogih primjera sklada, jedinstva i harmonije koji su u toku trajanja Koncerta za klavir vladali na relaciji solista, dirigent i orkestar.

Maestralana izvedba

U drugom dijelu koncerta, crnogorski simfoničari su izveli Simfonijsku br. 3 u a-molu, op. 56, poznatu kao „Škotska“, koja je inspirisana kompozitorovim utiscima sa proputovanja po ovoj zemlji. Iako su neki segmenti djela napisani 1829.

godine, Mendelson se ovoj četvorostavačnoj kompoziciji u punoj mjeri posvetio 1841. i 1842, pa je, iako naznačena kao treća, ova simfonijska zapravo njegova posljednja (peta). Spori uvod u prvom stavu nije bio pretežak i „prezategnut“, kako se može čuti kod pojedinih izvođenja simfonije, već je u tumačenju Ronalda Colmana on predstavljao kontemplativni zvučni pejzaž koji je sjajno pripremio teren za brzi tempo i jezgrovito i energično izvođenje koje će uslijediti. Iako bez direktnih citata, u živopisnom drugom stavu, koji sadrži stilske crte škotskog nacionalnog stila, u potpunosti je uspostavljen pastoralni karakter.

U nastavku simfonije, orkestar je u punoj mjeri uspio da prenese romantičarske osjećaje egzaltiranosti i agitacije, ali i da kroz posljednju, trijumfalnu temu energičnog finala, maestralnim izvođenjem zaključi „Škotsku simfonijsku“. Pod vođstvom maestra Ronalda Colmana u interpretaciji ove, ali i prethodne dvije partiture, sve je djelovalo jednostavno i lako. Kroz zvučnu preglednost struktura i prekrasnu orkestarsku boju, vidno motivisan i u potpunosti predan muziciranju, cjelokupni izvođački aparat je odusevljenoj publici u našem nacionalnom teatru te večeri priredio izvanredan i nezaboravan koncert.